

BARCS és VIDÉKE

TÁRSADALMI, SZÉPIRODALMI ÉS KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik hetenkint egyszer:
vasárnap.

Felelős szerkesztő és kiadó
Skribanek Géza.

Egész évre 8 kor. félévre 4 kor. negyedévre 2 kor.
Nyitár sora 40 fillér.
Hirdetések nagyság szerint.

A kilencszáz év ünnepe.

Gyönyörű ünnep az, melyet ülünk mostanában, nem szabad se politikával se felekezeti türelmetlenséggel megrontani! Üljük ünnepét annak, hogy Magyarország felvette a népek hitét s ezzel megalapította örök időkre hivatott ekzisztenciáját. Kaptunk egy koronát, amely szent és ragyogása immár kilencszáz esztendőn keresztül sugározza be ezt a hazát és sugározni fog mindaddig, míg a hit, mely e koronát csodás erővel ruházta fel, élni fog az emberek szívében, akik a Duna-Tisza táján laknak. S mert örök időknél van szánva ez a hit, örök időknél át fog sugározni a mi koronánk, melyet Budán őriznek.

Kilenc hosszú század mult el azóta, hogy Magyarország keresztény ország. És hogy azóta megmaradt országnak, hogy szerete nem züllött a népek irtóztató dulakodásaiban, hogy el nem tűnt az elvek eszmék és tanok küzdelmeiben, abban a legnagyobb dicsőség hazánk keresztény jellegét illeti. Voltak dicső királyaink, vitéz hadvezéreink, lángeszű diplomatáink, de leg-

erősebb támasza ennek a hazának mégis az, hogy Mária országa volt Máriáé, Krisztus anyjáié.

Szentnek mondjuk Istvánt, az elsőt, a pogány Vajk fiát.

Szentnek mondjuk azért, mert az ő műve, hogy kereszténynyé lett Árpád nemzetsége és mindazok, akik e hazában éltek. És ő kapta a koronát, melyet fejére tévén, király lett. A keresztény minivoltáért kapta István ezt a koronát. Nemesak királyi jelvény ez a korona, hanem keresztényi ereklje is, mert mint apostol tette elsőnek a fejére. Ezért szent a korona, ezért lett szentté István és ezért apostoli a magyar király.

Vannak nagyobb hatalmat, régibb multat, pompázóbb gazdaságot képviselő koronák Európában, de szebb és megrázóbb hagyományok nem fűződnek más koronához ezen a földön. Mert a mi koronánk és a mi kereszténységünk egy időben, egy forrásból fakadtak.

Kilenc százados multját ünnepli most az egyház, melynek révén apostoli királyhoz és szent koronához jutott Magyarország, s a melynek századokon kereszt-

tül a legmunkásabb szerep jutott hazánk történetének megcsinálásában. Az egyház derekasan teljesítette kötelességét mindenkor, úgy a templomban, mint azonkívül. Tanítói, oktatói a békében, vezérei és hősei a háboruban, politikusai és diplomatái a külfölddel való érintkezésben és lelki pásztorai voltak a magyar népnek a papok. Abban az időben, amikor erőteljes és értelmes világi társadalom még nem tudott kifejlődni a magyar nemzet testéből, ők pótolták a vezetésre hivatott elemet, mely nélkül nép el nem lehet. S később, mikor az egyház világi szerepét részben vagy egészben átvette a világi társadalom, az egyház mindenkor hazafias, hű és áldozatkész főintézménye maradt az országnak.

Tisztelt és dicsőség adassék a jubiláló egyháznak, az ő ünnepe az egész magyar nép ünnepe, mert egyik leghatalmasabb államfőntartó energiája volt Magyarországnak.

Ne vegyüljön diszharmonia ebbe az ünnepbe! Azok, akik ezt az ünnepet rendezik, ne befolyásoltassák magukat olyan szempontok által, melyek a jubileu-

T Á R C Z A.

A Primadonna papagálya.

Esős októberi nap volt. A primadonna unottan hevert a medvebőrös kanapén. Rendszerint szép szalonja néptelen volt: az egyetlen vendég Ősz Béla, nem ment vendégszámba.

Kettőjükön kívül még csak egy élőlény volt a szalonban: Kokó papagály. Már évekkel ezelőtt kapta ajándékba a diva. A hunczut madár már akkor kitűnően tudott beszélni. Meg volt azonkívül az a ritka tulajdonsága, hogy hallomás után a leghivebb hangsúlyozással megtanult egyes szavakat, főleg ha többször hallotta őket. Bele is beszélt minden diskurzusba.

A szőnyeges szalon sok epedésnek volt tanuja. Sokan vallottak itt szerelmet a divának s a sok sablonos vallomás miatt oly egyforma volt, mint a rájuk adott válasz: a diva gunyos esengő kacagása

és e szavak: Menjen maga bolond! Kokó megjegyezte magának a vallomások tonusát, mert sokszor hallotta a választ s gyakorta előbb kacagta el magát és kiáltotta belé, mint urnője.

A mai esős délután esőndje valami csodás módon unalmas, szinte sivár volt: az ősz szürke szárnya mindenre ráborult, mindent félős homályba burkolt. Szürke volt minden, az ég, a föld, a levegő, a köd, az eső és szürke az a szikár magas fiatal ember, Ősz Béla, aki az ablaknál állt és bámulta az esősepek hullását. Ki ősmerte Ősz Bélát, az ő bensőjét? Senki. Még a primadonna sem, a kivel legtöbbet volt együtt. S ezért mondta mindenki rá: csöndes, jó fiu, nem sok vizet zavar. Csöndesnek csöndes volt mindig ez az öreg fiatalember. De szemében ott égett valami misztikus talányos csillogás, valami bujkáló lidércfény, a mely fel-fel villant olykor, sugarai elementáris erővel, foszforos ragyogással tütek oda egy pontra. Azután ismét kialudtak s szeme látszólag kifejezéstelenül, de mindig bánatosan pillantott előre.

Az öreg fiatalember soha se járt se hova, de ott volt a divánál minden nap, minden estélyen, minden előadáson, ha játszott, olykor öltözőjében: de mindig egyforma volt, csöndes változatlan, de udvarias, előzékeny. A diva meg volt róla győződve, hogy törhetlen hűségű barátja. Többre nem volt kíváncsi. Ma azonban nagyon unatkozott s ehhez nem volt hozzászokva. Körülnézett, mivel töltse az időt s szeme megakadt az ablaknál méléző Ősz Bélán. Egy pillanat s a szép asszony már kieszelte, hogy mivel üzze el egy délután unalmát. Odaszólt a csöndes fiához:

— Hallja, Ősz, beszéljen nekem valamiről?

— Miről? Csak parancsolnia kell, s én engedelmeskedem.

— Engedelmeskedik? Igazán engedelmeskedik? Becsületszávára fogadja hogy valót beszél, amire én kíváncsi vagyok.

— Ha éppen kívánja, becsületemre fogadom, hiszen tudja, hogy én szolgálatkész hive vagyok.

mot a napi politika tendenciáinak szolgálatában állónak szeretnék feltüntetni. Ha egyházi ünnepnek deklarálták a jubileumot, legyen az tisztán egyházi jellegű, s ne legyen abban a valaki vagy valami ellen való demonstrációnak még az árnyalata sem. Szent István nem ezért alapította a kereszténységet, hogy pártok és muló czélok szolgálatára használják fel. A kereszténység az egész nemzeté és az egyház az egyházé.

A keresztény hívek minél tömegesebben és minél áhítatosabban menjenek el a templomokba, ahol az egyház ünnepét üli. Profán czél és profán indulat legyen távol mindazoktól, akik a kilenczszáz esztendő múlt jubileumát rendezik és megülik.

Ritka és gyönyörű alkalom ez, csak száz év múlva fog megisméltódni. Az egyház férfiai ezt az alkalmat a szeretet vallásának tanai szerint használják fel, mert csak is ez a helyes mód arra, hogy az ünnep jelentőségének megtisztult tudatával birjon a nép, melyet mint minden időben, most is vezetni kell. Csak így érhető el, hogy az ünnep maradandó emléket fog magának vésní az emlékekben és a szívekben. A hazaszeretet és vallásosság remek harmoniájának megnyilvánulása legyen ez a jubileum.

Ugyis nagy szükség van erre a harmoniára a mai világban, mikor veszedelmesen csökkenőben van úgy a vallásosság, mint a hazaszeretet érzésének ereje. A magyar kereszténység tiszta és impozáns ünnepe hatásos orvossága lenne a közönytől áhítatott lelkeknek, melyekből e nép kilenczszáz esztendőn keresztül az erkölcsi erejét merítette.

H i r e k.

Királyunk 70 ik születési évének megünneplése. A Baresi Olva-

— Na majd meglátom, hát mondja meg nekem, mi köti hozzád már évek óta, de őszintén, igazán mondja meg: barátság vagy szerelem?

Ősz Béla olyan lett, mint a fal.

Majd tompa hangon kérdezte:

— Meggondolta, hogy mit kér asszonyom? Maga olyan okos, hát mondja meg meggondolta-e és kívánja-e?

— Persze meggondoltam, s hát maga becsületszavát adta.

— Egy pillanatig némán néztek egymásra. Ősz Béla szemében felvillant a láng, de csak egy pillanatra. A esőndes fiu azután felsóhajtva szólt:

Legyen! Tudja meg hát asszonyom, hogy a szerelem csatol önhöz, a szerelem, amely az én legdrágább kincsöm, egész énem, éltetöm, boldogságom szenvedésem, üdvösségem — mindenem. Igen a szerelem, amelyet ép ezért féltve őriztem mindig, mert szentnek tartottam, s nem mindig arra valónak, hogy a reménytelensége miatt kikaczagják. Mit tud-

sókör termében f. évi augusztus 5-én, vasárnap este 8 órakor dr. Piszár Antal rendező-bizottsági elnök vezetésével értekezlet tartatik, mely értekezletnek tárgyát augusztus 18-án megtartandó királyunk 70-ik születési éve ünnepe programjának megállapítása képezi.

— **Uj takarékpénztár Barcon.**

Mint halljuk, új takarékpénztár felállításának kérdésével foglalkoznak újabban Barcon, melynek megvalósulása a küszöbön áll s oly férfiak állana kélén, kiknek személységei az új pénzintézet iránt nagyban fogják emelni a bizalmat. Erre a híre csak az a szavunk, hogy kis városunkban, nagyobb vidék hiányában nagy dolog bizony a második takarékpénztár létesítése s ha mégis alakul, nagyon szolid, humanus alapokon kell állania, hogy az viselje itt, főleg az iparos s a szegényebb néposztály érdekeit olesó kamat s könnyű törlesztések mellett. Ily iránnyal talán még fennállhat Barcon egy takarékpénztár, mert sok a szegény nép, sokan vehetik igénybe.

— **Vihar, jégeső.** Több hét után mult hétfőn végre kaptunk egy kis nedvességet s vele friss üde levegőt. Ugy délután 4 óra felé észak felől komoran elborult az ég s szilaj vihar hátán száguldott az eső a mezőkön át, kezdetben csak sűrű zápor-, majd később jéggel vegyest. Tombolása Bares felett mintegy félórúig tartott, de ez idő alatt is jól megnedvesítette a földet. A szél nagyobb károkat nem tett, de a jég annál többet ártott a dohányoknak, mezőkön a leveleit sürűen meglyuggatta, a mi bizony nagy kár a gazdáknak, mert jóval esekélyebb árért fogják beváltani. Tudvalevőleg a szép, hibátlan levelű dohányainkat szivarburkolatokra használják, s az e czélra beváltottakat jól megfizetik; a lyukas levelű dohányt azonban ide nem használhatják.

— **Baghy szintársulata,** ki városunkban is időzött, a napokban busesut vesz Szigetvárról, hol — mint halljuk — kevés pártfogásban részesítették. Bizony megszűnt az a jó világ, midőn ily kis városokban a szintársulatokat nagyobb szeretettel karolták fel.

— **Az Anna napi búcsu** az idén is nagyon népes volt Bolhón, a kedvező

szép időben a szomszolos községekből csak úgy özönlött ki a nép, s ellepték a bábos- és kofa-sátorokat, a kocsinákat s házakat, jutott vendég bőven mindenkinek. A község kis kápolnáját is nagy ájtatos tömeg állta körül az árnyas fák alatt. Már rég szükségét érzi a község egy tágasabb templomnak, s mint halljuk, jövőre már nagyobb Isten háza áll Bolhó községben a hívek befogadására.

— **Nagy verseny kuglizás** lesz f. hó 5-én délután vasárnap a Dobai féle vendéglőben, hol a legtöbb babát dobó kuglizó értékes ajándékot nyerhet. Nem kevesebbről van ugyan is szó, mint egy szürke lóról, ez lesz a jutalom-díja a szerencsés dobónak. Reméljük, sok versenyző fog megjelenni az érdekes tárgyért a kuglizó téren. A verseny kezdete délután 3 órakor lesz.

— **Raktár kimutatása** a magyar leszámítoló- és pénéváltó-bank baresi raktárainak. Készlet f. hó 15-én 138877 mm. 2071250 biztosítási érték. Beraktárlás f. hó 15-től 31-ig 44842 mm. 606050 bizt. ért. összesen 183719 mm. 2687300 bizt. ért. Kiraktárlás f. hó 15-től 31-ig 58049 mm. 850250 bizt. ért. Készlet f. hó 31-én 125670 mm. 1837050 bizt. érték. Részletezés: 29641 mm. buza, 2092 mm. rozs. 7049 mm. zab, 85462 mm. tengeri, 585 mm. köles 505 mm. liszt, 336 mm. különféle.

— **Somogy vármegye** területén a következő állapotbetegségek vannak: Lépfene: Boronka 1 u., Almamellék 1 udv. Takonykór és bőrféreg: Lábod 1 p. Rühkór: Szent-Gáloskér 1 u. Sertésvész: Bagola-Sáncz 1 m., Csurgó 1 u., Gyékényes 13 u., Miháld 14 u., Örtilos 3 u., 1 m., Kazsok 11 u., Kapos-Ujlak 1 u., Buzsák 1 u., Tót-Szent-Pál 1 p., Lábod 1 p., Almamellék 5 u., Bűrüs 6 u., Kis-Dobsza 5 u., Várad 1 p., Zádor 1 u. Adánd 15 u., Bábony 1 p., Falu-Hidvég 1 u., Karád 1 p., Kiliti 1 p., Nagyberény 3 u., Szőlád 9 u., Torvaj 1 p., Városhidvég 1 pusztá.

— **Az állategészségügy államosítása.** Az állatorvosi közszolgálat államosításáról szóló javaslat legkésőbb január elsején fog életbelépni. A miniszteriumban most végzik a szükséges előkészítő munkát. Az államosítással kapcsolatos kinevezések az őszszel fognak megtörténni.

nyom, amely talán az életembe kerül, de megéri ezt a gyötrelmes életet. Jól értesen meg asszonyom, egy kaland. Ön elvette tőlem a szívemet játékszerűl, őszszetörte, ime mosolyogva eltörte. Nos ezzel nincs vége. Én nem adom ingyen, nagy ára van. Fizessen asszonyom!

Ősz Béla közelebb lépett a szép asszonyhoz, ki megdőbbenve emelkedett fel a pamlagról de aztán nyugodtan kérde:

— Mit akar?

Önök az enyémnek kell lennie, asszonyom, tüstént, azonnal, érti?! Ha belehalok is így lesz.

Ismét közelebb lépett, mire a szép asszony a szalonból bemenekült budoárjába, s a suhogó függönyök között a csengőt keresve szólt:

— Takarodjék!

— Takarodjam?! Ne higyeje, hogy ki fog dobogni, mint egy közönséges tolakodót, ne is csöngessen, mert amint egy harmadik személy belép ide, én itt

ja ön azt asszonyom, hogy mennyire fáj egy könny, amely nevetséges? Ezért őriztem meg mindig a titkomat. De ön most elkérte tőlem játéku, egy délutáni unalmának az elűzésére? Hát igazság ez?

Ősz Béla elhallgatott. Szemében kikapott a lidérezfény és a kárhozat tüze nek emésztő hevével szegződött oda a szép asszonyra, aki mosolyogva kérde: Nos aztán?

— Nos aztán?! Mindig azt gondoltam asszonyom, hogy ennek a vergődésnek két vége lehet. Az egyik, hogy bele fogok halni, s akkor az utolsó pillanatban odahívatom majd önt halottas ágyamhoz, megvallani önnek, hogy szerettem egy fiatal életet keresztül híven, igazán, boldogtalanul. S ön majd letörli a halálos verítéket homlokomról, megcsókol és én egy élet szenvedéseért megjutalmazva, boldogan halok meg.

S a másik vég? kérde a diva kíváncsián.

— A másik vég egy kaland, asszo-

IRODALOM.

A népvándorlás kora

Irta: Dr. Borovszky Samu. A „Nagy Képes Világtörténet“ IV. kötete. — Franklin-Révai. 1900. Ára diszkötésben 8 frt.

A népvándorlás korát fedő homály még mindig nincs egészen felderítve. Pényig nagyon fontos az a kor, fontosabb mint általában gondolni szokták. Egyenes szál köti a renaissancehoz, mindahoz, ami becses és hasznos csak volt a XV. század e nagy újjáéledésében. Az ó-kor nagysága ott volt tető pontján a római császárság koronája alatt; a középkor betetőzése a renaissance, a hit, a tudományok, a művészetek feljúlása a pápai tiara körül. Ez a tiara tulajdonképpen a római császári koronából készült. Ami átforgatta: az egy pár száz esztendő, s ez az egynéhány száz év a népvándorlás kora. Róma régi nagysága elkopott; társadalmi forradalom nem dönthette össze, mert más kormányformát képzelni sem lehetett, mint a császárságot. Megdöntötte hát egy vallásos ébredés. A „nem e föld-ről való“ ország megtörte a csupán e földön valót. A széthulló ország részeire bomlott, s e töredékek külön, önálló éle, tet kezdtek. A népek megszabadultak Róma egyenlítő erejétől, mely minden rómaivá tett. Tény az, hogy a Rómából meg nem hódított s hosszasan el nem foglalt országokra ma kiválóbb szerep vár, mint a meghódítottakra. Mert a meghódítottakba Róma a maga vérét öntötte át, a tespedt, beteg öreg vért. Azok a nemzetek, amelyek megszabadulhattak tőle fiatalon, saját ifju erejükből meggyorsan fejlődtek. S ezt a megszabadulást, ezt a kifejlődést a népvándorlás korának köszönhetjük. Ez alatt az idő alatt fejlett ki a nemzetek egyénisége; ez a kor kedte meg azt a fejlődést, melynek folytatában a népek nemzetekké lettek, kivívták nemzeti egyéniségüket. E korban vált lehetővé az, hogy Gallia provinciából valaha Franciaország legyen, Germánia provinciából Németország. De nemcsak szétszakadás történt e szerencsés korban. Támadt valami, ami a nemzeteket egymáshoz fűzte: a koronákat a hármas korona. Ettől a hatalomtól azért nincs mit félniök a nemzeteknek. Más

az ön szeme előtt lövöm agyon magamat.

Kivette fénylő buldogg-revolverét s s felhuzva a kakast, homlokának szegezte. A diva rémülten megsemmisülten roskadt a kerevetre. A fiu letéve a revolverét, térden csuszott oda hozzá s fejét ölébe hajtotta. A mánor egy eltévesztett perczében azt hitte, végre boldog s felpillantott, keresve asszonyában egy jelét annak, amit ő érzett e pillanatban. A szép arczon pedig most közöny, a kellelenség, sőt az undor kifejezése ült.

Ősz Béla felugrott ennek láttára. Egy pillanatig merően nézte az asszonyt, aztán a keserüségtől megtörve, mint egy kőzától elvert kutya, indult kifelé.

Miközben a szalonon kullogott keresztül, Koko gunyosan elkacagta magát s utána kiáltott:

— Menjen maga bolond!

Nemeskéri Kiss József.

az, mint a régi császárság volt. Földi dolgokban nincs hatalma, csak az egyháziakban. Összetartani jó, nemzetiséget el nem nyomhat. Összekapcsoló ereje van, öszeolvasztó nincsen. Sőt meglevő világi hatalmát egyenesen egyensúlyozza egy új császárság: a német-római. Ez a császárság nem oly félelmes többé, mint a régi, hiszen nemzeti. S a nemzeti szellem szabadsága révén szabadul fel aztán a tudomány, a művészet, s végül a hit is, és így születik meg a renaissance és a reformáció; a renaissance, mely minden nemzetnek meghozza a maga művészetét, és a reformáció, mely az északi fajoknak meghozza a magokhozvaló vallást. Ha a nemzeti egyéniség ki nem fejlődik, akkor, ki tudja, meddig marad meg mindenütt a régi római forma? Vajon megvolnának-e ma e nélkül a köcsipkéből épült német dómok, az egyszerre klaszikus és modern renaissance-paloták, a Rafael szép szentképei? Az életnek e kifejlődését, sokoldaloságát köszönjük a népvándorlás nemzetfejlesztő áradatának.

Erről a szép és érdekes, mesés és komoly, homályos és fényes korszakról szóló jeles művel ajándékozta meg a magyar közönséget d. Borovszky Samu, a jőnevű történész és kiváló stílusista, kit a népvándorlás korára vonatkozó régebbi buvárlataiért a magyar tudományos Akadémia is tagjai sorába választott. Most nemcsak tudományának, hanem művészi érzékének is jelét adta, mikor e komoly, tudós munkát oly szépen írta meg, hogy olvasása valóban élvezet. A jeles új munka áttekinthetően és eredeti felosztásban adja e kor népeinek történetét, különbsúlyt helyezvén a hazánk földjén megfordult nemzetekre, kiváltképpen az itt telepedett rómaiak, hunnok, avarok és szlávokra. A terjedelmes kötet végén világhírű orientalistánk, Goldziher Ignác foglalja össze egy jeles kis essayban az Iszlám alaptanait és történetét. A nagybecsű könyv terjedelmére is, az illusztrációk számára is fölülmulja a Nagy Képes Világtörténet eddig megjelent kötetét. A szöveg képeken kívül vagy 100 nagy külön melléklet szaporítja a roppant gazdag illusztráció-tartalmat, s azonfelül tizenkét gyönyörű színes kép, melyek a legnevezetesebb mecsetek, byzanci mozaikok, kódexek és miniature-ok legszebbjeit mutatják be hű képben. A képeknél is különösen meg kell említenünk az erős magyar szempontot. Sok magyar tárgy, magyar vonatkozású kép van itt összehalmozva, ami igen nehéz munka lehetett, hisz alig vannak e korból emlékeink, s a mi van, nagyon szét van szórva. Itt pedig itt találjuk római és népvándorláskori emlékeinket, a szép csaváros fibulákat, kettőt színes, remek képben; a Lehel kúrtjét és a pécsi ő-keresztény sirkamra falfestményét.

A kötet a „Nagy Képes Világtörténet“ IV. kötete, az egész munka 12 kötetre van tervezve, így a most megjelent kötettel egy harmad már a közönség kezében van. A nagy munkát megrendelhetni a kiadóknál (Révai Testvérek Irod. Intézet Budapest, VIII., Üllői-ut 18.) s bármely hazai könyvkereskedésben részletfizetésre is. Egy kötet ára diszkötésben 8 frt.

Nyiltér*

Fried Lajos urnak

Barcson.

Mégis igaza volt annak az öreg tanítónak, aki 25 év előtt azt mondta nekem: Vigyázzon rá öcsém és tapasztalni

fogja, hogy a nagy kobakok mindég vizzel vannak tölve.

Ön engem durvasággal vádol? — Igaz, hogy én, — ha kényszerítve vagyok — olyant is tudok tenni, ami az ön felfogása szerint durvaság; pl. ha szemközt jön velem egy megvadult marha, annak nem szoktam azt mondaní „alá szolgálja“ — Azután Ön az ön műveltségemet bírálgatja? No itt már nagyon elhibázta a dolgot. Hogy emlegethet olyasmit, amiről Önnek fogalma sincs? — Ön a műveltség alatt persze azt érti: ha valaki egy jó kundsaftnak nagy bukkedlit tud csinálni, arról azt mondja Ön, hogy **fáin gebildet**; ha pedig valaki alkalmas helyen és időben egy pár esattanós frázist tud alkalmazni, arról Ön azt mondja, hogy **hochfáin gebildet**; ha pedig esetleg még meg is választják az illetőt valahol valaminek, akkor Ön azt mondja, **groiszártig gebildet**. — Lássá más embereknek a műveltségről más fogalmaik vannak. Hallott Ön már valamit az ugynevezett tudományos műveltségről? Nézze! én ezzel foglalkozom; és én e tárgyban már néhány ezer embert képeztem ki, akiknek legalább 95 százaléka jobban sikerült mint Ön. — De az öreg tanító mondásadaczára talán még most is tanulhatna Ön valami parányit; pl. a nyelvtanból — a melléknévek fokragozását?! Könnyű tárgy! Vigyázzon csak!

1. Ha valaki másnak az elzárt lakásába, a tulajdonos otthon nem létező erőszakos módon betolakodik és onnan egy harmoniumot kivitet, (ha az még is lett volna ígérve) az **szemtelen**. (alsófok)

2. Ha az illető azt a harmoniumot akkor sem állítja vissza, ha a tulajdonos erre erélyesen felszólítja, akkor még **szemtelenebb**. (közép fok)

3. Ha a tulajdonos megkeresi az elvitt harmoniumát, azt lezárja, és a másik fölfeszíti és mégis használja, akkor **legszemtelenebb**. (felsőfok)

4. Ha az elvitető a tulajdonost — mert ez eljárása ellen kikelt — még a nyilvánosság terén is sérteni akarja, akkor **legeslegszemtelenebb**. (tulzófok) és ezenkívül még valami, amit kiméletből elhallgatok. —

Ezzel az ügyet ezen a téren befejeztem nyilvánítom.

Babarczon 1900. augusztus 1-én.

Sleining Károly
tanító.

*E rovatban közlöttekért nem vállal felelősséget a Szerk.

Nyomdász tanonoznak

felvétetik a barcsi

könyvnyomdában

egy 12—14 éves jó

házból való fiu, ki ir-

ni, olvasni jól tud.

1725.

tkv, 1900.

Árverési hirdetményi kivonat.

A szigetvári kir. járásbiróság mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy **Schapringer I. pécsi** ezég végrehajthatónak — **Szücs József** baresi lakos végrehajtást szenvedő elleni 784 k. 72 fill. tőke követelés és jár., továbbá a csatlakozott végrehajthatóknak és pedig ugyanazon ezégnek 3295 k. 90 fillér és jár., — 940 k. 58 fill. és jár., — 937 k. 78 fill. és jár., — 1865 k. és jár. — a **Mohácsi takarékpénztárnak** 800 k. és jár. — **Baranyamegyei hitelszövetkezet** 2597 k. 02 fill. és jár. — **Szücs Juliskának** 4000 k. és jár. — valamint **Krausz Armin és fia** ezégnek 605 k. 86 f. és jár. továbbá ugyanannak 605 k. és jár. iránti végrehajtási ügyében a kaposvári kir. trvszék (a szigetvári kir. járásbiróság) területén levő Baresi 281 sz. tjköben A — 264 hrsz. ingatlanra 202 koronában — a baresi 464 sz. tjköben A I. 55a hrsz. ingatlanra 10 koronában — a baresi 619 sz. tjköben A I. 1351a és 1351b. hrsz. ingatlanokra 78 koronában, a baresi 829 sz. tjköben A — 2 hrsz. ingatlanra 336 koronában, és ugyanazon tjköbea A — 3 hrsz. ingatlanra 143 koronában ezenel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1900. évi szeptember hó 3-ik napján délelőtt 11 órakor** Bares községben a községitanácsteremben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10 0/0-át vagyis 20 korona 20 fill. — 1 korona — 7 korona 80 fillér 33 korona 60 fillér — 143 koronát — készpénzben, vagy az 1881: 60 t.-ez. 42 §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333 sz. a. keit igazságügyminiszteri rendelet 8 §-ában kijelölt ovadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: 60 t.-ezikk 170 § értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Szigetvár, 1900. június 7-én.

A kir. járásbiróság, mint tkvi hatóság.

Batta

kir. járásbíró.

Hirdetések jutányos áron felvételnek e lap kiadóhivatalában.

Bélyegilleték 60 fill. nem számítatik.

A járadékpapírok, valamint az állami- és magánsorsjegyek jelenlegi alacsony árfolyama ezek megvételét megtakarított összegek legjobb elhelyezésére ajánlatossá teszi. Bővebb felvilágosítást nyújt a

BANKEGYESÜLETI VÁLTÓÜZLET**Részvény-Társaság****BUDAPEST,**

mely ily államkötvényeket, valamint állami- és magánsorsjegyeket oleső havi részletre, több évi lefizetésre elad.

— Képviselek, —

kik ily értékpapírok eladásával, valamint sorsjegytársaságok összeállításával foglalkozni óhajtanak, magas jutalékban részesülnek.

2-3

Eladó ház.**Jutányos áron, kedvező feltételek****mellett eladó Barcs és Barcs-****telep között az országut mellett****34 számú ház, mely áll 5 egymásba nyíló****lakó szobából szép nagy konyha,****pincze-, falkamara stb. helyiségek-****ből, van hozzá 800 négyszög méter****kert helyiség. Bővebb felvilágosítást ad****Schmidt Nándor****háztulajdonos.**